

De geschiedenis

De huidige Toggenburgergeit welke in ons land aanwezig is, is een fokproduct dat zijn wording mede te danken heeft aan de provincie Drenthe.

Begin vorige eeuw was de leefsituatie voor de "gewone man" verre van rooskleurig.

Vaak werd er toen stille armoede geleden. De geit en haar producten was toen (en nog vele jaren later) een welkome aanvulling in het dagelijkse onderhoud van het gezin.

De geit, toen vaak genoemd "het koetje van de armen", was een klein, sober, sterk dier met een matige melkgift, vaak gehoornd en met de beharing en kleur welke momenteel de landgeit nog siert.

Rond 1895 waren door enkele Groningse landbouwers, die een plezierreisje naar Zwitserland maakten, Toggenburger geiten meegebracht. Of hiermee gefokt is, staat nergens beschreven.

Door het Drents Landbouw Genootschap (DLG) werd de eerste officiële import gedaan in 1905. Zij haalden toen 3 Toggenburger bokken en één geit uit het kanton St. Gallen, Zwitserland. Deze dieren werden ingezet om via paring de kwaliteit van de toen aanwezige geitenstapel te verbeteren.

Gekozen werd voor import Toggenburger daar deze dieren gezien hun soberheid beter zouden passen op de arme Drentse veen- en zandgronden. Vermoedelijk zal de kleur en aftekening ook de keuze beïnvloed hebben.

Op 14 oktober 1905 werden te Gieten deze importdieren via een publieke veiling verkocht. De heer J.J. Zwiers, te Hoogeveen kocht toen voor de Hoogeveense dorpsgemeenschap een bok en een geit. De twee andere bokken werden gekocht door de heren H. Putter te Norg en E. Bakker te Peeloo. De prijzen welke uiteen liepen van f 37,50 tot f 65,- waren gezien die tijd niet mis! Nadien zijn via DLG nog enkele dieren geïmporteerd. De uitbraak van de mond en klauwzeer epidemie in 1911 en de Eerste wereldoorlog zijn de oorzaak geweest dat er tot 1920 geen invoer meer heeft plaatsgevonden. Vanaf de 30er jaren tot heden zijn er nog maar een klein aantal dieren geïmporteerd.

De verbetering van de geitenstapel was een plaatselijke aangelegenheid. Vaak was het een der notabelen van het dorp die zich met het fokbeleid en registratie belaste. Later kwam dit in handen van de lokale verenigingen. Het laat zich raden dat dit in het begin niet altijd zorgvuldig werd uitgevoerd. Veel begin gegevens zijn hierdoor verloren gegaan.

Een "brede registratie" kwam pas op gang in 1938 door de bemoeienis van het veeteeltconsultschap te Assen. Ook werd toen een duidelijke fokreglement voor het Toggenburgerras vastgesteld.

Van de importen van voor de tweede wereld oorlog zijn op die van 1938 na, weinig gegevens bekend. Zeker hebben zij op lokaal niveau zeer veel bijgedragen tot de vorming van het Toggenburgerras. Aantoonbaar hebben de importen Napoleon 63 S en Stalz 65 S (1938), Koning 116 AM en Fürst 99 AM (1956), Triumf 270, Edel 271 en Kondor 274 AM (1964) veel bijgedragen aan de huidige kwaliteit.

Tot begin jaren 60 werd de Toggenburger hoofdzakelijk gefokt in de provincie Drenthe, pas daarna heeft het ras zich verspreid over het gehele land.